
Hodný strýček Dobeš, jenž zachránil studenty

Hodný strýček Dobeš, jenž zachránil studenty

LIDOVÉ NOVINY

16.3.2012, Rubrika: Diskuse, Strana: 13, Autor: VÁCLAV NĚMEC, Téma: Filozofická fakulta

DISKUSE

Vyučující a studenti právnické fakulty v Plzni oslavují svého ministra – zachránce Josefa Dobeše. Soucitnému ministrovi se zželelo nebohých studentů, jimž hrozil úděl akademických bezdomovců poté, co jim zlovlná akreditační komise chtěla zrušit jejich milovanou alma mater.

Hodnému strýčku Dobešovi, jenž svou slitovností zachránil studenty před tímto trudným údělem, aplauduje a jeho rozhodnutí vítá jako „vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí“ i Milan Kindl, jenž kdysi této fakultě tak dobrotivě a štědře vládl a svým svěfencům (zvláště některým) splnil každé přání, které jim na očích uviděl. Pohádková říše plná těžko uvěřitelných dějů a rejů, již kdysi stvořil a spravoval tento „kouzelný dědeček“ (jak ho důvěrně nazýval jeden z členů Berkova gangu), tak byla na poslední chvíli zachráněna, když stanula na samém pokraji zániku.

Ministr Dobeš svým Plzeňským zjevně rozumí. Vždyť kdo to kdy v této zemi viděl, aby se dobře zavedený a živoucí systém výměnných obchodů a vzájemných protislužbiček obětovával ve jménu nějakých abstraktních principů, jakými jsou standardy vysokoškolské výuky a vědecké práce, či dokonce morální a právní pravidla? A kdo to kdy slyšel, aby se z porušování takovýchto principů vážně vyvozovaly důsledky? Proč by měli pykat vyučující, z nichž pouze někteří se na tomto systému aktivně podíleli, ale vše tak šikovně zatloukají – nebo se ani nepodíleli, ale jen ho mlčky tolerovali, nebo oněmani nevěděli, protože vědět nechtěli? Jakým právem mají být postiženi studenti, zvláště pokud si třeba už poctivě za nějakou tu službu zaplatili, a pokud si nezaplatili, tak aspoň disciplinovaně mlčeli o tom, co kolem sebe viděli, nebo se o to ani vůbec nezajímali? Možná že ani nerozpoznali, že se kolem nich děje něco nekalého, neboť je mnozí učili, že takhle to u nás chodí. Lze se jim divit, že jako zdroj všeho zla se jim nyní jeví akreditační komise? Jakým právem mají být postiženi ti, jimž se jen stýskalo po starých dobrých časech, a tak když nevítaní vetřelci začali zavádět v jejich říši nové pořádky, vyvolili si raději vládce ze svého středu, jenž byl sice trochu podivín a občas se zatoulal někam na Šluknovsko, ale garantoval jim kontinuitu teploty i zápachu, a vetřelce pak po zásluze přiměl k odchodu?

Z pohádky a jejího dobrého konce tak plyne poučení, obzvláště pro akademickou obec protestující proti ministrovým návrhům reformních zákonů. Hleďte, jaký je smysl ministrových prohlášení o zkvalitňování vysokých škol, jeho plánovaných změn v akreditačním systému či omezení samosprávy akademické obce: Až se třeba zase jednou nějaká komise akademiků usnese o tom, co se týká kvality a úrovně jejich oboru, přispěchá hodný strýček Dobeš – nebo jak se bude jmenovat – a jejich rozhodnutí šmahem zruší. Vždyť on přece lépe než ti nepraktičtí akademici rozumí tomu, k čemu všemu se dá taková šikovná vefejná instituce, jakou je vysoká škola, využít.

Až se třeba zase jednou nějaká komise akademiků usnese o tom, co se týká kvality a úrovně jejich oboru, přispěchá hodný strýček Dobeš – nebo jak se bude jmenovat – a jejich rozhodnutí šmahem zruší

